

Agata Budzyńska, Małe formy grafiki

Co mnie obchodzą małe formy grafiki
Pochylona nad smutkiem
Zanurzam dłonie w jego chłodzie
Jest już tak źle, że boję się myśleć
I wylewam wielki żal z oczu na twarz
A ludzie siedzą i gapią się w ekran
Jakże szczęśliwi, że potrafią patrzeć
Jest już tak źle, że boję się myśleć
A pani na ekranie tańczy - udając szczęście
Co mnie obchodzą braki pomarańczy?
Po co mnie pytasz dokąd, dlaczego
Daję odpowiedź własnemu ja
Już nie zrobię nic dobrego
Już nie wymyślę nowych barw
Widać dobry Bóg tak chciał...
Co mnie obchodzą małe formy grafiki
Pochylona nad smutkiem
Zanurzam dłonie w jego chłodzie
Jest już tak źle, że boję się myśleć
I wylewam wielki żal z oczu na twarz